

[Glistrup.]

bor i Neksø, nu pludselig skal til at tilbagebetale en eller anden studiestøtte, de har fået ud fra forkerte forudsætninger eller noget lignende. Men vi skal ikke gøre skattelovgivningen mere urimelig end højst nødvendigt af hensyn til, at andre ministerier har troet, at de bygger på klippegrund, når de tager hensyn til det, der bliver resultatet af skattepolitikernes anstrengelser, og tror, at de kan bygge alle disse indkomstbestemte sociale ydelser af den ene, anden eller syvende kategori på skattemyndighedernes fastsættelse af skatteindkomsten. Der kan vi lige så godt en gang for alle erkende, at når man hos skiftende undervisningsudvalg, socialudvalg, kulturudvalg, og hvem der nu ellers har gennemført den slags regler, har troet, at man byggede på klippegrund, så var det jo simpelt hen de andre, der var på fejlspor. Bygger man på det danske skattesystem, som det er, så bygger man på kviksand, men derfor kan vi da godt gøre kviksandet lidt mere tiltalende, end det er i øjeblikket.

Ministeren for skatter og afgifter (*Svend Jakobsen*):

Jeg skal lade hr. Glistrups bemærkninger om den erhvervsfjendtlige politik stå helt og alene for hr. Glistrups egen vurdering, jeg tror ikke, det er en vurdering, som deles af dansk erhvervsliv, og jeg tror også her, hr. Glistrup giver udtryk for ukendskab til et område.

Det, jeg tager ordet for, er mest for at gøre et par bemærkninger til hr. Jens Foged. Jeg må sige, at jeg ligesom hr. Bernhard Baunsgaard var overrasket over den ordførertale; vi hørte i dag, det skal jeg dog ikke gå langt ned i, men jeg vil godt til dette med de tilfældige 12 måneders periode sige, at det er jo, som det også har været nævnt af hr. Wilhjelm, helt og aldeles urigtigt, at der er denne meget skarpe afgrænsning. Ikke mindst afskrivningsområdet, investeringsfondshenlæggelser og den 2-årige periode gør jo, at der er ganske store muligheder for at disponere mere langsigtet.

Men så kom hr. Jens Foged med nogle bemærkninger, fordi jeg her har afvist 3 forslag, der har været til behandling i dag, om, at det er urimeligt også i forhold til det udvalg, som regeringen har nedsat, og sag-

de, at det er jo at binde udvalget. Det er aldeles urigtigt. De forslag, der er til behandling her i dag, og som vi har til behandling i disse uger, er jo ting, der foreslås koblet på den lovgivning, der i dag er gældende. Det forslag, vi har til behandling her nu, er jo også et forslag, der gør vores i øvrigt komplicerede skattelovgivning uhyre mere kompliceret, og det gør det alene af den grund umuligt at gå ind for forslaget. At der så er en række andre årsager til, at regeringen heller ikke kan gå ind for forslaget, har jeg været inde på, men det er urimeligt at påstå, at der ligger nogen binding over for det udvalgsarbejde, som er i gang, ved at afvise konkrete forslag, der baserer sig på den gældende skattelovgivning. Det står udvalget frit, om det omkring virksomhedsbeskatningen vil komme ind på områder, der tangerer det, vi beskæftiger os med her, men jeg har en tiltro til, at det i så fald vil ske i sammenhæng med en skattelovgivning, hvor det ikke medfører helt urimeligt ekstra administrativt besvær.

Jens Foged (V):

Fra venstres side har vi naturligvis ikke tilsigtet, at det skal være administrativt umuligt, og skulle der være lidt besvær med det — det kan vel ikke helt undgås, når man foretager en regulering — så er det jo en opgave, der skal gennemføres. Men vi har altså givet udtryk for en vis sympati ud fra den betragtning, at vi har fået en anskuellesundervisning i de seneste år med de meget stærkt svingende konjunkturer for de forskellige erhvervsgrupper, også så svingende, at det virkelig er på den måde, at erhvervsvirksomheder går ned og derved forøger arbejdsløsheden i vort land. Nu er det en af de ting, vi diskuterer hver eneste dag, om vi dog ikke kunne afskaffe denne arbejdsløshed eller mildne den, og derfor er reglerne om, at enkeltvirksomheder også kommer til at kunne bestå fremover, os magtpåliggende. I den øjeblikkelige situation kan jeg sige til hr. Wilhjelm, at den statsgarantiordning, som fiskerne har, ikke træder i kraft, før fiskeren er gået ned, ikke direkte ude i vandet, men herhjemme økonomisk. Den ordning, vi i dag har inden for fiskeriet, er sådan set en konkurslov og ikke noget med, at man redder den enkelte fisker, inden han går konkurs, eller redder